

תענית כז

עניין: באחד בשבת לא היו מתענין מפני הנוצרים

מהרש"א

גם צאלו ג' הימים אי לאו משום הני טעמי דקאמר שמכריעין שלא להתענות זהו: מפני הגלילים לב. פרש"י עושין אותו יו"ט שלהן עכ"ל. אין לפרש משום שיעלילו עלינו שאנו מתענים ציו"ט שלהן לג' דהא צומן שצית המקדש קיים קיימין וידינו תקיפה עליהם אלא די"ל שאנשי משמר לא היו עושין מלאכה ציום תעניתם לד' שלא יאמרו שאנשי משמר מחזיקין אותו ג"כ כיו"ט שלא לעשות צו מלאכה ומתוך זה נראה דעכו"ם נהגו כן מקודם שהיו הגלילים לה' דהא משמע דגם צצית ראשון לא היו מתענין אנשי משמר ציום א' מטעם זה והגלילים לה' לא היו עד צית שני לו]: **אלא בראשית בב' מ"ט ה' פסוקים כו' ותנן הקורא אל**

בן יהוידע

דף כ"ז. באחד בשבת מ"ט לא אר"י מפני הגוים.

פירש רש"י משום סכנה. והקשה צחדושין, והלא זה נתקן צימי דוד ושלמה סיד ישראל תקיפה, ע"ש. ואין זו קושיא דלפו צרוה"ק דגם צומן שצבה"ק קיים ידמן שהיו מלכי אור"ע שולטים בהם, ולכן חשו צעבור זה ולא תקנו תענית ציום ראשון. ומלבד פירוש רש"י ז"ל יש לפרש הכונה מפני העכו"ם שעושים צו חג, ואם ישראל יתענו צו אזלי ומודו צצית העכו"ם, צצביל שרואין שיש לער צישראל צאותו יום, וכמו"ש רז"ל ציום אידם לא ימכור להם ולא יקנה מהם ולא יפרע להם ולא יפרע מהם, וכל זה הוא משום דאזלי ומודו צצית ע"ז.

תורת משה לחת"ס פרשת שמות

צדרשו ולעניינינו כ"ל דהנה הרצה אונות המאנניים צחדוש העולם ושצצרח צצשה יוים וונתענגים יום א' צצצוע והם קצעו להם יום ראשון צצצוע כוצואר פ"ק דע"ז יום ראשון לר' ישמעאל לעולם אסור וצפ' צצרח דתענית [דף כ"ז ע"ז] צצצחאות יסינות למד ונ"ד לא התענו אנשי ונעמד ציום א' צצצת ונשום שהוא חוק המיכים ע"ס והטעם להם שאוננים שראוי להתענג ציום התחלת צריחת עולם וציום ראשון הי' תחילת הויית העולם אונם אכחכו עם ד' אסר לא ע"פ שכלנו ארו שוננים מות ד' כי אם כאסר לוכו ד' אלקינו סוצתים צצצעי כי צו סצת וכילה לא ציום התחלה והנה

